

Πάνω στο τελευταίο podium της φετινής σεζόν της F1, στην Yas Marina του Abu Dhabi, βρίσκονταν τρεις παγκόσμιοι πρωταθλητές. Στο πιο ψηλό το σκαλοπάτι, εκείνος που λίγες στιγμές νωρίτερα είχε στεφθεί, ο οποίος είναι και ο ηλικιακά νεότερος στην ιστορία του θεσμού. Δεξιά του ο τέως, αριστερά ο πρώην. Ο τέως, που ήρθε με τον άσσο στην νέα του ομάδα, δεν κατάφερε να κάνει το repeat καθώς έχασε και μαθηματικά τις ελπίδες του από τον προηγούμενο αγώνα, ενώ ο πρώην θα περιμένει τουλάχιστον άλλη μια χρονιά ώστε να προσπαθήσει να τους διπλασιάσει.

Αν μάλιστα πάμε ακόμα ένα χρόνο πιο πίσω, ο τιτλούχος του 2007, πάλευε στις ειδικές της Ουαλίας να τερματίσει την C4 στην 8^η θέση μπροστά από το Subaru του Ostberg σπαταλώντας τα τελευταία αποθέματα ενός μεγάλου ταλέντου. Έτσι, ο S.

Vettel

, ένας νέος 23 χρόνων, στην ηλικία που τα περισσότερα παιδιά του πλανήτη ολοκληρώνουν τις σπουδές τους, ανέβηκε στην κορφή ενός τόσο ανταγωνιστικού, τόσο σκληρού και συχνά τόσο απάνθρωπου σπορ όσο και η

F

1. Μετά από μια έντονη χρονιά, με ιδιαίτερα υψηλό συναγωνισμό, ο Sebastian υποδέχτηκε την επιτυχία του κλαίγοντας από συγκίνηση, ισορροπώντας ανάμεσα στην νεανική του φύση και τα αντρικά του κατορθώματα.

Αν συνυπολογίσουμε τον τίτλο του 2006 που είχε κατακτήσει ο Fernando Alonso έχουμε πέντε διαφορετικούς πρωταθλητές τα τελευταία πέντε χρόνια και σε συνδυασμό με το γεγονός ότι έως τον προτελευταίο αγώνα του 2010 υπήρχαν επίσης πέντε διεκδικητές, αποδεικνύει το πόσο λαμπρή, αγωνιστικά, περίοδο διανύει, η

F

1.

Καθώς αναφέραμε το όνομα του Ισπανού όμως, αναμφίβολα ήταν εκείνος που αναχώρησε από την πίστα με την μεγαλύτερη απογοήτευση, με την πιο βαθιά οδύνη. Όχι μόνον διότι απολάμβανε μιας απόστασης επτά πόντων, όχι μόνον διότι εκκίνησε από την τρίτη θέση αλλά κυρίως διότι είναι ένας πιλότος εγνωσμένης αξίας, μαχητικός, νικητής. Ήταν το φαβορί. Η εικόνα του αποκαμωμένου ηθικά, μικρόσωμου πρωταγωνιστή που μετά το πέρας του αγώνα προσπαθούσε να καταλάβει τι είχε συμβεί δεχόμενος την υποστήριξη της ομάδας τους ήταν αποκαλυπτική. Ο don Fernando είχε καταρρεύσει και μαζί του οι

εκατομμύρια tifosi. Το γεγονός ότι το μονοθέσιό του ήταν, κατά πως λένε εκείνοι που γνωρίζουν, κατώτερο του Γερμανού στη συνείδηση του πεισματάρη Ισπανού δεν λέει απολύτως τίποτα. Όταν πηγαίνεις, στον

τελευταίο αγώνα της χρονιάς με μια πολύ καλή προοπτική για τον τρίτο σου τίτλο, τον πρώτο με τη Scuderia

και δεν τα καταφέρνεις είναι μεγάλη η οδύνη.

Είναι πολύ βαρύ το φορτίο και η απόσταση που χωρίζει τον θρίαμβο από την αποτυχία ελάχιστη. Ο Fernando από το Oviedo καλείται το 2011 να ανακάμψει και να ξαναδείξει ότι αξίζει το κάθε τι που επιτύχει στο χώρο και δεν υπάρχει αμφιβολία ότι έχει το coraz

ó

n

να το πράξει.

© Κάτια Λαζαρίδη - Του σίγαλης λέγεται ο δύσκολος Γερμανός πονκ κορδιζέιντερ στην F1, ο αναρριχητής που έφερε την επιτυχία στην Αυστραλία μετά από δύο χρόνια από την πρώτη φορά